

інноваційної діяльності та створити заходи для стимулювання збільшення інвестицій у наукову сферу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Загородній А. Г. Фінансово-економічний словник / А. Г. Загородній, Г. Л. Вознюк. – К.: Знання, 2007. – С. 258-260.
2. Покропивний С. Ф. Інноваційний менеджмент у ринковій системі господарювання / С. Ф. Покропивний // Економіка України. – 2005. – № 3. – С. 24.
3. Колодізев О. М. Фінансове забезпечення інноваційного розвитку національної економіки / О. М. Колодізев. – Суми, 2010. – 40 с.
4. Жук М. М. Організаційно-економічні механізми активізації інноваційних процесів АПК України/ М. М. Жук. – Кам'янець-Подільський, 2015. – 204 с.
5. Державна служба статистики України. Офіційний сайт. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>

УДК 336.02

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНІ ІНСТРУМЕНТИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Резніченко А. М., студентка групи Б 4/3

Науковий керівник – асистент Боднар О. А.

Миколаївський національний аграрний університет

Серед механізмів регулювання важлива роль належить фінансово-кредитним інструментам, зокрема у сфері інноваційного розвитку підприємництва. Підприємництво правомірно розглядати в ролі однієї з ключових економічної системи, оскільки потреба в ньому зумовлюється необхідністю забезпечення соціально-економічної стабільності в державі й виробничої ефективності.

В умовах динамічного розвитку сучасного суспільства головним напрямом стимулювання економічного зростання суб'єктів підприємництва є інноваційний розвиток, що передбачає використання принципово нових прогресивних технологій, перехід до випуску високотехнологічної продукції та розробку механізмів реалізації управлінських рішень в інноваційній діяльності. Сучасний стан національної економіки потребує інтенсивної інноваційної діяльності, ефективної організації процесу досліджень і розробок, нововведень, стратегічного управління в інноваційній діяльності кожного підприємства. Для зміцнення своїх позицій на ринку та ефективної інноваційної діяльності, підприємницькі структури змушені шукати нові джерела й форми інвестування та формувати дієву систему заходів щодо їхньої фінансово-кредитної підтримки [1].

Необхідна умова інноваційного розвитку підприємницьких структур – наявність ефективного фінансово-кредитного забезпечення, тому важливо на

макроекономічному рівні розробити комплексну та ефективну систему фінансової й кредитної підтримки інноваційного розвитку підприємництва в Україні та з'ясувати роль держави у його стимулюванні.

Для розширення перспектив доступу суб'єктів підприємництва до фінансово-кредитних ресурсів основними інструментами фінансового забезпечення є використання коштів за рахунок часткового відшкодування відсоткових ставок за банківськими кредитами; коштів кредитних спілок; фінанси інноваційних проектів суб'єктів підприємництва через інвестиційні фонди і міжнародні фонди; лізинговими та форфейтинговими операціями; мікрокредитування; франчайзингової мережі; бюджетного фінансування. Доведено, що кожен із розглянутих інструментів здатен вирішити чи не найголовнішу проблему підприємництва – проблему пошуку та отримання фінансових ресурсів.

Одним із найпоширеніших способів підтримки інноваційної діяльності підприємницьких структур є банківське кредитування. Кредити комерційних банків виступають вагомим фінансовим інструментом стимулювання та забезпечення інноваційної діяльності, так як необхідність повернення позики в установленій термін вимушує позичальника прискорювати інноваційний процес. Проте, на жаль, кредитами підприємства користуються не часто, і цьому є причини: достатньо високий рівень процентних ставок за банківськими кредитами, переважно поточний і короткостроковий характер банківських пасивів, великий кредитний ризик, ризик зміни процентних ставок, низька ліквідність об'єктів застави [2].

Сучасні умови диктують банківським установам те, що вони повинні бути головними центрами фінансування інновацій, видавати кредити на випуск нової продукції, освоєння нової технології, розробку нової техніки. Банки не просто мають видавати довгострокову позичку, а самі повинні рекомендувати нововведення на основі альтернативних проектів і бізнес-планів, на які доцільно брати кредит, виступати як пайовики з подальшою участю в прибутках.

Зазначимо, що банки перевіряють витрати за інноваційним проектом, терміни його здійснення, а також контролюють строки погашення кредиту, стаючи при цьому рівноправним партнером підприємницьких структур.

Державна фінансова підтримка інноваційної діяльності засновується насамперед на податкових та кредитних важелях впливу. Світовий досвід засвідчує те, що виважена та стабільна диференційована податкова та грошово-кредитна політика справляє значне, а подекуди і визначальне стимулювання на інноваційну діяльність бізнесу [3].

Розвинені країни вже імплементували в свої соціально-економічні системи конкретні методи та механізми підтримки інноваційної сфери. Зазвичай, державна підтримка інноваційного підприємництва провадиться прямими і непрямими методами [4].

Отже, незважаючи на велику кількість фінансово-кредитних важелів стимулювання інноваційного розвитку, основними серед них для розвинених країн залишаються податки та державні замовлення. Україна нині володіє

незначними резервами фінансування та субсидування стимулювання інноваційної діяльності бізнесу, а тому можливості використання фінансово-кредитних важелів державної підтримки є надзвичайно обмеженими.

ЛІТЕРАТУРА

1. Інноваційний менеджмент сталого розвитку на прикладі агропромислового комплексу / І. Я. Гришин, Д. І. Мазоренко, О. К. Бурова та ін.; за ред. Д. І. Мазоренка, О. К. Бурової. – Х., 2015. – 200 с.
2. Василенко О. В. Інноваційний менеджмент / О. В. Василенко, В. Г. Шматько. – К. : ЦУЛ, 2013. – 156 с.
3. Вініченко І. І. Економічна сутність НТП, інновацій та їх роль у розвитку агропромислового виробництва / І. І. Вініченко // Економіка і держава. – 2015. – 138 с.
4. Зянько В. В. Інноваційне підприємництво: сутність, механізми і форми розвитку : монографія / В. В. Зянько. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2014. – 315 с.

УДК 338.012

ЗАЛЕЖНІСТЬ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВІД РІВНЯ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНИ

*Сагайдак В. А., студентка групи Б 4/3
Науковий керівник – асистент Боднар О. А.
Миколаївський національний аграрний університет*

У сучасному динамічному світі конкурентоспроможність підприємств і темпи соціально-економічного розвитку дедалі більшою мірою демонструють залежність від здатності економічних суб'єктів освоювати і впроваджувати передові технології, техніку, генерувати знання та перетворювати їх в інтелектуальний капітал.

Відомо, що наука і результати використання нових знань є потужною продуктивною силою, реалізувати можливості якої можна при переході на інноваційний тип розвитку. У зв'язку з цим виникають закономірні питання, пов'язані з проблемами та особливостями становлення інноваційного шляху розвитку підприємств, визначення пріоритетних напрямів їх інноваційної діяльності. Інноваційним є розвиток, що спирається на безупинні пошук і використання нових способів і сфер реалізації потенціалу підприємства в змінних умовах зовнішнього середовища у рамках обраної місії і прийнятої мотивації діяльності, пов'язаний з модифікацією існуючих і формуванням нових ринків збуту [3].

Одним із шляхів для України посісти гідне місце у міжнародному поділі праці та процесах євроінтеграції має проведення наукової та науководослідної діяльності, яка є не лише вихідною точкою, а й основою, чи краще сказати, фундаментом інноваційної діяльності. Хоча Україна вже утвердилася як незалежна держава з ринковою економікою, на жаль, у ній